Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

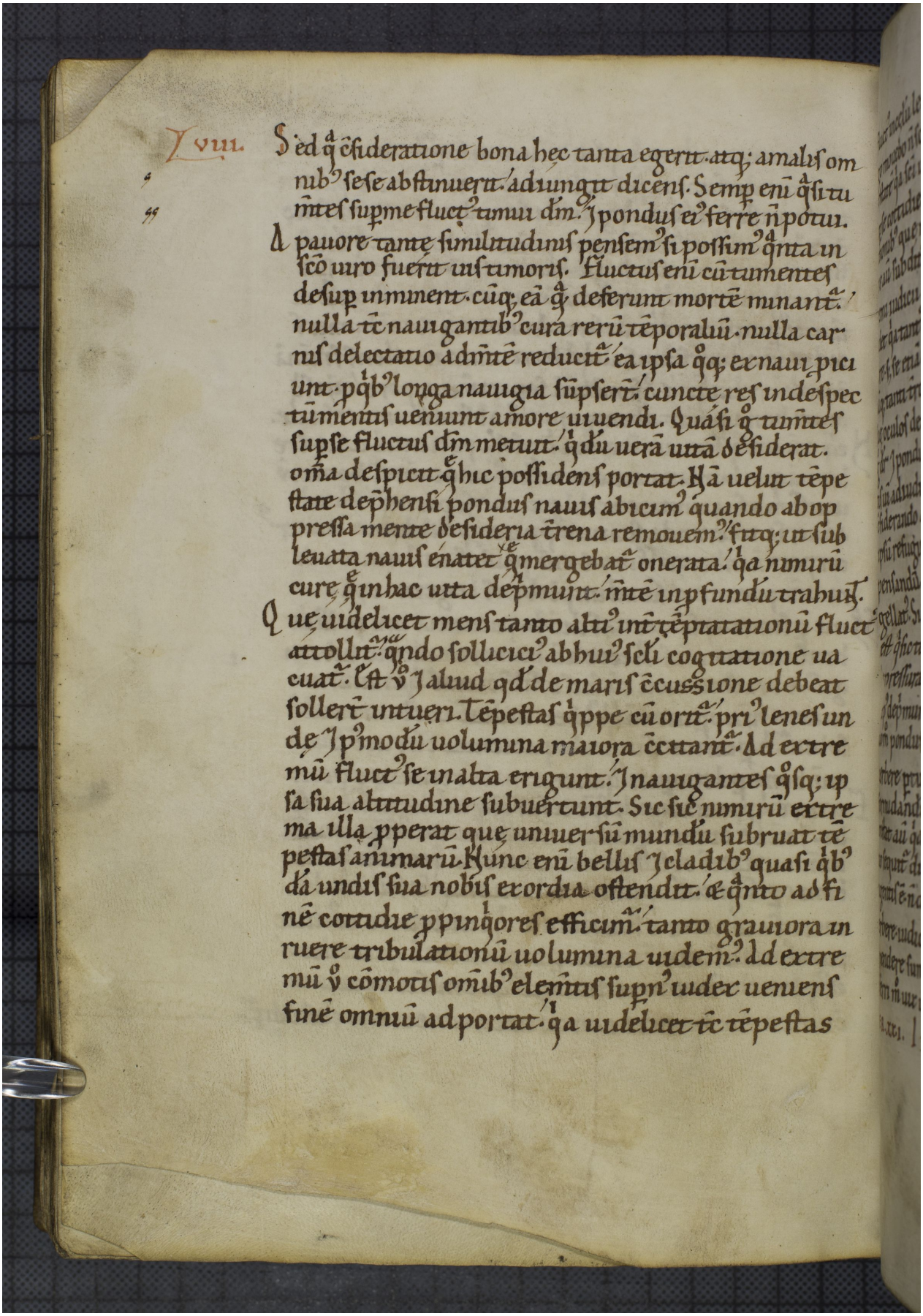

LVIII. Sed quæ consideratione bona hæc tanta egerit atque amalis omnibus sese abstinuerit adiungit dicens. Semper enim quasi tumentes supra me fluctus timui dum iam pondus ei ferre non potui.

A pauore tantæ similitudinis pensem si possim quanta in eo uiro fuerit uis timoris. Fluctus enim cum tumentes desuper imminent cuique ea quæ deferunt mortem minantur nulla tunc nauigantibus cura rerum temporalium nulla carnis delectatio admittere reducit ea ipsa quæque exnauipici unt. pqb longa nauigia supserit cuncta res indespectum mentis uenuunt amore uiuendi. Quasi quæ tumentes supse fluctus dum metuit quidu uera uita desiderat. omnia despicit quæ hic possidens portat. Ha uelut tempestate deprehensi pondus nauis abicimus quando abopressa mente desideria terrena remouemus. fitque ut subleuata nauis enatet quæ mergebat onerata. quamuis cure quæ in hac uita deprimunt. mittere in profundum trahunt.

Quæ uidelicet mens tanto altius intemptationum fluctus attollit quando sollicitus abhuius seculi cogitatione uacuat. Est vero aliud quod de maris concussione debeat solleri intueri. Tempestas quippe cum orta prius lenes undæ in primo motu uolumina maiora concitant. Ad extremum fluctus se in alta erigunt. In nauigantes quisque ipsa sua altitudine subuertunt. Sic sæpe numerum extrema illa properat quæ uniuersum mundum subruat tempestas animarum. Hunc enim bellis in cladibus quasi quibusdam undis sua nobis exordia ostendit. et quanto ad finem cotidie propinquores efficimur tanto graniora in ruere tribulationum uolumina uidemus. Ad extremum vero commotis omnibus elementis supernum uidere ueniens finem omnium adportat. quia uidelicet tunc tempestas